

หน่วยงานที่ทำงานร่วมกับไอแอลโอ ประกอบด้วย

รัฐบาล

- กระทรวงแรงงาน (กระทรวงหลัก)
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงอื่น ๆ

องค์กรนายจ้าง สององค์กรหลัก

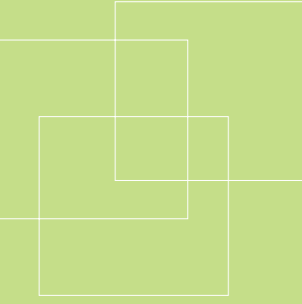
- สภาองค์กรนายจ้างแห่งประเทศไทย
Employers' Confederation of Thailand (ECOT)
- สภาองค์กรนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย
Employers' Confederation of Thai Trade and Industry
(ECONTHAI)

องค์กรลูกจ้าง สี่องค์กรหลัก

- สภาองค์กรลูกจ้างสมาพันธ์แรงงานแห่งประเทศไทย
Thai Trade Union Congress (TTUC)
- สภาองค์กรลูกจ้างสภาแรงงานแห่งประเทศไทย
Labour Congress of Thailand (LCT)
- สภาองค์กรลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย
National Congress of Thai Labour (NCTL)
- สมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
State Enterprises Workers' Relations Confederation (SERC)

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ไอแอลโอ)

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ไอแอลโอ)

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization) หรือไอแอลโอ ก่อตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2462 ภายใต้สนธิสัญญาแวร์ซาย หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 จบลง โดยสะท้อนความเชื่อที่ว่า สันติภาพจะสามารถดำรงอยู่อย่างถาวร ก็ต่อเมื่อมีการยึดหลักความยุติธรรมในสังคม และไอแอลโอเชื่อว่า “ความยากจนนั้นไม่ว่าจะเกิดขึ้น ณ ที่ใดในโลก จะส่งผลกระทบต่อความเจริญรุ่งเรืองในทุกๆ ที่”

เมื่อได้มีการก่อตั้งองค์การสหประชาชาติขึ้นในปีพ.ศ. 2489 ไอแอลโอได้กลายเป็นองค์การชำนาญพิเศษขององค์การแรกขององค์การสหประชาชาติ และในปีพ.ศ. 2512 ไอแอลโอได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ

นโยบายในการดำเนินงานของไอแอลโอมาจากการร่วมปรึกษาหารือวางนโยบายร่วมกันของผู้แทนจากภาครัฐ ตัวแทนฝ่ายลูกจ้าง และฝ่ายนายจ้าง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของการทำงานในระบบ “ไตรภาคี” อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของไอแอลโอที่แตกต่างจากองค์การอื่นๆ ในองค์การสหประชาชาติ ไอแอลโอเป็นองค์การในระดับสากลที่ทำหน้าที่ในการกำหนดและกำกับดูแลมาตรฐานแรงงานสากลต่างๆ ให้ได้รับการบังคับใช้อย่างถูกต้องตามหลักการในนานาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสมาชิกของไอแอลโอ ซึ่งปัจจุบัน (พ.ศ. 2550) ไอแอลโอมีสมาชิกทั้งสิ้นจำนวน 181 ประเทศ และในจำนวนนี้มีมากกว่า 30 ประเทศที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

ไอแอลโอมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมให้หญิงและชายมีโอกาสเท่าเทียมกัน ในการได้ทำงานที่มีคุณค่า มีประสิทธิภาพ มีเสรีภาพ ความมั่นคง ความปลอดภัย และมีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ เป้าหมายหลักในการทำงานของไอแอลโอคือ การส่งเสริมเรื่องสิทธิในการทำงาน สนับสนุนให้เกิดโอกาสแห่งการจ้างงานที่มีคุณค่า การคุ้มครองทางสังคม และส่งเสริมให้เกิดการปรึกษาหารือในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน กล่าวโดยสรุปคือ การส่งเสริมให้เกิดการสร้างงาน การส่งเสริมให้เกิดการทำ

“งานที่มีคุณค่า” (Decent Work) และความปรารถนาที่จะให้เกิดการทำงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2549 ประเทศสมาชิกของไอแอลโอในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ได้แสดงความมุ่งมั่น และแสดงพันธสัญญาร่วมกัน ที่เรียกว่า “ทศวรรษแห่งการสร้างงานที่มีคุณค่าในเอเชีย พ.ศ. 2549-2558” ซึ่งพันธสัญญาดังกล่าวมุ่งที่จะส่งเสริมให้ทุกคนในภูมิภาคนี้ได้มีโอกาสทำงานที่มีประสิทธิภาพ และมีการจ้างงาน ที่มีคุณค่าถ้วนหน้าภายในปีพ.ศ. 2558 เพื่อให้บรรลุพันธสัญญาดังกล่าว ไอแอลโอจึงได้ กำหนดกรอบการทำงานสำหรับภูมิภาคนี้ใน 5 ประเด็นสำคัญ คือ

- ความสามารถในการแข่งขัน การผลิต และการสร้างงาน
- การบริหารตลาดแรงงาน
- การจ้างงานเยาวชน
- การบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ
- การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อลดความยากจน

กรอบการทำงานเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกสามารถที่จะจัดทำ “กรอบการส่งเสริมให้เกิดการ ทำงานที่มีคุณค่าแห่งชาติ” (Decent Work Country Programme) ในแต่ละประเทศสมาชิก (ซึ่งประเทศไทย มีกำหนดร่างเสร็จภายในปีพ.ศ. 2551) ไอแอลโอวางแผนการทำงานให้สอดคล้องและตอบสนองต่อกรอบการส่งเสริมให้เกิดการทำงานที่มีคุณค่าแห่งชาติ ในแต่ละประเทศสมาชิก

องค์การแรงงานระหว่างประเทศกับประเทศไทย

ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกไอแอลโอในปีพ.ศ. 2462 ซึ่งไทยนับเป็นหนึ่งใน 45 ประเทศที่ร่วมก่อตั้ง ไอแอลโอเปิดสำนักงานประจำภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกในประเทศไทยเมื่อปีพ.ศ. 2509 โดยปัจจุบันสำนักงานนี้ดูแลการดำเนินงานของไอแอลโอในกว่า 30 ประเทศในภูมิภาค นอกจากนี้ สำนักงานประจำอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงของไอแอลโอ ตั้งอยู่ในไทยเช่นกัน และดูแลกิจกรรมต่างๆ ใน 12 ประเทศในอนุภูมิภาคนี้ รวมทั้งประเทศไทย

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาไอแอลโอ 15 ฉบับ (บังคับใช้ 14 ฉบับ) ซึ่งเป็นอนุสัญญาหลัก 5 ฉบับ (จากอนุสัญญาหลักทั้งหมด 8 ฉบับ) ได้แก่

- อนุสัญญาฉบับที่ 29 ว่าด้วยการเกณฑ์แรงงานหรือแรงงานบังคับ
- อนุสัญญาฉบับที่ 100 ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกันสำหรับหญิงและชายที่ทำงานอย่างเดียวกันและเป็นงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน
- อนุสัญญาฉบับที่ 105 ว่าด้วยการยกเลิกการใช้แรงงานบังคับ
- อนุสัญญาฉบับที่ 138 ว่าด้วยอายุขั้นต่ำที่ให้อำนาจงานได้
- อนุสัญญาฉบับที่ 182 ว่าด้วยการขจัดปัญหาการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย

อนุสัญญาอื่น ๆ ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน ได้แก่การพักผ่อนรายสัปดาห์ ความเสมอภาคในการปฏิบัติ การบริการในการจ้างงาน นโยบายการจ้างงาน คนงานชนเผ่า (indigenous) และข้อจำกัดเกี่ยวกับน้ำหนักที่ยกได้ในการทำงาน

การดำเนินงานของไอแอลโอในประเทศไทย นับแต่อดีตถึงปัจจุบัน ครอบคลุมเนื้อหาหลักดังต่อไปนี้

- การส่งเสริมความคุ้มครองทางสังคมให้แรงงานทุกกลุ่ม รวมถึงแรงงานในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ
- การลดและขจัดการเลือกปฏิบัติในทุกๆรูปแบบ
- การส่งเสริมการรับและปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานสากลและอนุสัญญาไอแอลโอ
- การสนับสนุนการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ
- การส่งเสริมความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในที่ทำงานในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ งานก่อสร้าง งานอิสระขนาดเล็กและขนาดกลาง และงานภาคเกษตร เป็นต้น
- การพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงานให้แก่นักเรียนที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน ตลอดจนแรงงานทั้งในและนอกระบบ
- การส่งเสริมความเข้าใจและการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีเอดส์ และการบริหารจัดการเรื่องเอชไอวีเอดส์ในสถานประกอบการ
- การส่งเสริมการจ้างงานผู้พิการ
- การทำงานเพื่อขจัดปัญหาการใช้แรงงานเด็กโดยเฉพาะการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย
- การป้องกันการค้าหญิงและเด็ก
- การสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพขององค์กรลูกจ้าง นายจ้าง และองค์กรทางสังคมอื่นๆ